

Flemming Møller Mortensen: Det er meget kort, fordi jeg skal bare lige sige, der var noget, jeg ikke fik svar på. Nu svarede ministeren på noget omkring personalet, der blev flyttet, det spurgte jeg slet ikke til. Jeg vil gerne have ministerens udsagn på, om ministeren har dokumentation for, at det private er mere rationelt, har givet større kapacitet og givet mere kvalitet. Hvis ikke vi har det, så har vi jo brugt pengene på noget, vi ikke ved, hvad vi får for.

Sundhedsminister Jakob Axel Nielsen: Det er min holdning, at den private sektor har tilført en højere kapacitet. Med hensyn til kvalitet, så bliver ... og nu ser jeg helt bort fra sundhedsforsikringer og sådan noget, men alt, vi taler om her, det er jo det udvidede frie valg, det er jo et offentligt tilbud, der er kvalitetssikringen det samme, som det er på det offentlige – dvs. det skal påses af Sundhedsstyrelse, og i det omfang, vi ønsker at lægge et højere niveau, end hvad der følger af autorisationskrav, jeg tror, det er sundhedslovens paragraf 5 eller ... er autorisationsloven, så ... altså kernen i den ... i den sundhedsfaglige ydelse, den kan vi fastlægge fra centralt hold. Og i det omfang, vi betaler den – ser bort fra sundhedsforsikringen, dem betaler vi jo ikke – der gælder der de samme krav – kvalitetskrav i det private såvel som i det offentlige.

Preben Rudiengaard: Ja, og vi tager de næste to, og det er Per Clausen og derefter Sophie Hæstorp. Så værsgo Per!

Per Clausen: Jeg ved ikke rigtig, om jeg kan anbefale ministerens metode til rapportlæsning. Hvor dét, man er enig i, det er vældig klogt, og dét, man er uenig i, det er politisering af værste skuffe, det er jo den både, han behandler DSI-rapporten på, og det er måske ikke så troværdigt. Jeg vil spørge ministeren til noget, han burde kunne svare på. Fordi han henviser til, at vi kan spørge Lene Espersen om forskellige ting, og det bliver jo spændende, så må vi håbe, at hun kan svare, for ellers er det jo typisk, at ministre henviser til, at det er ikke deres ressortområde, så det vil de ikke svare på, men vi prøver. Men dét, som ministeren må kunne svare på, det er, er Lene Espersen udtalelser i overensstemmelse med den viden, der er til stede i regeringen – eller sagt på en anden måde, viser de interne papirer, for nu ikke at få en diskussion om det er en rapport eller en bunke papirer eller en fil på ... i en computer, viser de her interne papirer, at der har været lige konkurrence mellem privat og offentlig, eller at konkurrencen har været ulig. Eller spurgt lidt anderledes – bekræfter de her papirer, at der er betalt mere eller mindre til private sygehus end tilsvarende behandling ville koste hos det offentlig. Jeg synes, det er lidt interessant, fordi jeg håber jo på, at når vores vicestatsminister udtaler sig i medierne om vigtigste politiske emner, at hun da baserer sin udtalelse på den viden, der er til stede i regeringen – og ikke på sådan fri fantasi eller ideologi, eller hvad der kunne være endnu værre. Det er det ene.

Det andet, det er – er ministeren ikke enig med mig i, at det kan være vanskeligt at vurdere, hvad Lars Løkkes hensigt var. Jeg kan godt huske, hvad han sagde, der var hans hensigt, men dét, der har været konsekvensen af at opbygge et større privat sundhedsudbud – sygehusudbud – har været, at vi har fået en meget større privat sygehussektor nu, end vi havde for nogle år siden. Og det er vel også helt naturligt, at det må være konsekvensen. Så hvis ... er ministeren ikke enig med mig i, at hvis man nu har den hensigt, at man gerne vil opbygge en stor offentlig sygehussektor, og man gerne vil have det til at lyde pænt, så er det måske meget smart at sige, at man vil opbygge et udbud, men det jo i virkeligheden er det samme.

Preben Rudiengaard: Ja, og Sophie værsgo!

Sophie Hæstorp: Jeg blev lidt i tvivl om, hvorvidt det var ministerens mavefornemmelse, eller det var noget, ministeren konkret vidste det her med, at det havde skabt større kapacitet for ... og givet mere sundhed for pengene, end hvis vi havde brugt pengene på at udvide kapaciteten inden for det offentlig, men det må ministeren jo så svare på.

Ministeren har flere gange sagt, at regionerne har kunnet udbyde de tilsvarende ydelser, og der vil jeg så spørge ministeren ... og læste så lovens ordlyd op i 2002, og der er sådan to ting i det, det ene er, at ministeren lader til at have den holdning, at tingene ikke har ændret ... altså det eneste, der har ændret sig siden 2002, det er antallet af sundheds ... private sundhedsaktører, det nu er meget større til, at vi nu kan